

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: P.T., zastoupeného JUDr. Janem Kollárem, advokátem, se sídlem Sokolov, Obce Ležáky 972/1, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2014 č.j. 3062/DS/14-3**

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a Obecní živnostenský úřad č.j. MUCH 64248/2014, datované 18.8.2014 a opatřené razítkem vypraveno dne 21.8.2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod čtvrtý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.600,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** namítal označení prvostupňového rozhodnutí ve výroku rozhodnutí žalovaného datem vydání 21.8.2014, přestože je rozhodnutí prvostupňové datováno 18.8.2014. Dále žalobce poukazoval na to, že když byl předvolán k jednání na 6.8.2014, dne 5.8.2014 se z jednání omluvil z důvodu trvající nemoci a žádal o odložení termínu projednání, což doložil dokladem o trvání pracovní neschopnosti. Správní orgán nepřihlédl k žalobcově omluvě a rozhodl, že doklad o trvání pracovní neschopnosti je nečitelný a není z něj zřejmé,

kteří osobě byl vystaven, proto se nejedná o náležitou omluvu a nepřijal ji. Omluvu správní orgán považoval za snahu obviněného neúměrně prodlužovat správní řízení a vyhnout se postihu za přešůpek. Žalobce byl správním orgánem vyzván k doložení čitelné kopie dokladu o trvání pracovní neschopnosti, když skutečnost, na jakou osobu byl doklad vystaven, měl možnost podle žalobce ověřit dožádáním u Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov, což správní orgán nečinil. Žalobce měl za to, že došlo k porušení § 4 odst. 3 a 4, § 6 odst. 2 a § 36 odst. 2 a 3 správního řádu, když žalovaný nesprávně posoudil námitku žalobce, že se řádně a včas z jednání omluvil. Žalobce tvrdil, že mu také nebylo umožněno seznámit se se spisovou dokumentací. Jelikož proběhlo jednání v nepřítomnosti žalobce, i kdyby žalobce doložil čitelnou kopii dokladu o trvání pracovní neschopnosti, kterou byl správní orgán I. stupně oprávněn vyžádat si u Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov, byla by mu podle tvrzení žalobce znemožněna účast na jednání a seznámení se spisovou dokumentací a vyjádření k věci.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby a uvedl, že den před jednáním žalobce se omlouval pro nemoc a současně zaslal kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, z níž nebylo možné zjistit, komu byla vystavena. Správní orgán I. stupně věc projednal v nepřítomnosti žalobce a do protokolu zapsal, že bude provedena výzva k doplnění omluvy, a pokud nebude doplněna, nebude k ní jako k náležité omluvě přihlédnuto. Následně správní orgán I. stupně zaslal žalobci výzvu a k doplnění omluvy stanovil lhůtu 5 pracovních dnů. Výzva byla žalobci doručena do vlastních rukou 7.8.2014. Po jejím marném uplynutí vydal správní orgán I. stupně 21.8.2014 rozhodnutí ve věci samé. Z ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích vyplývá, že omluva z jednání musí být náležitá. Za náležitou omluvu nelze považovat nečitelnou kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Náležitou omluvu předkládá účastník řízení a zákon o přestupcích nepředpokládá, že by náležitosti omluvy měl doplňovat správní orgán. Žalovaný proto tvrzení žalobce o možnosti dotazu na Okresní správu sociálního zabezpečení považoval za irelevantní. V pravomoci správního orgánu je posouzení náležitosti a včasnosti omluvy. Toto správní orgán I. stupně odůvodnil ve svém rozhodnutí. V předvolání k jednání doručenému žalobci dne 8.7.2014 byl žalobce poučen také o tom, že před vydáním rozhodnutí bude seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Písemnost obsahuje i jméno úřední osoby a kontakt, který žalobce měl možnost v případě zájmu domluvit si termín k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Rozhodnutí ve věci samé bylo písemně vyhotoveno až 18.8.2014.

V **replíce** žalobce uváděl, že mělo být jeho žádosti vyhověno vzhledem k tomu, že byl žalobce svým lékařem uznán dočasně neschopným práce a doložil správnímu orgánu I. stupně řádnou omluvu a žádal o přeložení termínu jednání. Žalovaný nezkoumal bližší okolnosti a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Pracovní neschopnost byla zpochybněna, ačkoli správnímu orgánu hodnocení zdravotního stavu žalobce nepřisluší. Podle žalobce pokud má správní orgán možnost opatřit si důkazy sám, měl je zajistit.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 8.4.2014, podle něhož žalobce v tento den v 15:46 hodin řídil osobní motorové vozidlo Škoda Octavia Combi RZ... v obci Obilná na silnici č. R6 směrem na Sokolov v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 130 km/h rychlostí 150 km/h již po odečtení odchylky. Žalobce se odmítl vyjádřit i podepsat do oznámení. K tomu byl pořízen radarový záznam o přestupku s vyobrazením vozidla žalobce

na fotografii i s čitelnou registrační značkou. Dále je součástí spisu úřední záznam PČR ze dne 8.4.2014 a ověřovací list radaru ze dne 27.2.2014. Předvoláním ze dne 1.7.2014, které žalobce osobně převzal dne 8.7.2014, byl žalobce předvolán k jednání na 6.8.2014 ve 14 hodin a současně byl poučen o možnosti projednání přestupku bez jeho účasti v případě absence náležité písemně odůvodněné omluvy, a nebo v případě nedostavení se bez závažných důvodů, a současně byl žalobce poučen, že před vydáním rozhodnutí bude při jednání seznámen s podklady rozhodnutí. Dne 5.8.2014 došla správnímu orgánu omluva žalobce z jednání se žádostí o odložení termínu jednání a s přílohou – kopií dokladu o trvání pracovní neschopnosti. Na této kopii není čitelné příjmení a jméno ani adresa osoby, na které je vystavena, nicméně je zřejmé z části, kde jsou uvedena data ošetření, že byla vystavena již před 14.5.2014 a že adresát rozhodnutí má povolené vycházky od 10 do 12 hodin a od 14 do 18 hodin. Správní orgán I. stupně dne 6.8.2014 zaslal výzvu žalobci, aby ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy zaslal čitelnou kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, z níž bude zřejmé, že byla vystavena právě jemu. Tuto výzvu žalobce obdržel do vlastních rukou dne 7.8.2014. Správní orgán I. stupně projednal věc v nepřítomnosti žalobce dne 6.8.2014, kde do protokolu o jednání jako důvod uvedl, že kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti předložená žalobcem je nečitelná a není z ní zřejmé, na jakou osobu byla vystavena, proto ji nepovažuje správní orgán za náležitou.

Dne 18.8.2014 bylo vyhotoveno rozhodnutí **správního orgánu I. stupně** ve věci samé a v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že ve stanoveném termínu do 5 dnů od doručení výzvy k doplnění čitelné kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce požadované nedoložil. Správní orgán zhodnotil, že se nejedná o náležitou omluvu, a nepřijal ji. Nečitelnou kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, ze které není zřejmé, které osobě byla vystavena, nelze považovat podle správního orgánu za průkaznou.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný konstatoval, že žalobce se z nařízeného jednání písemně omluvil z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, přičemž důvod omluvy spolehlivě nedoložil a věc byla projednána v jeho nepřítomnosti. Správní orgán I. stupně stanovil žalobci lhůtu k doplnění omluvy a vyrozuměl ho o tom, že nebude-li ve stanovené lhůtě omluva doplněna, nebude k ní přihlíženo. Vzhledem k tomu, že žalobce ve stanovené lhůtě své podání nedoplnil, správní orgán I. stupně nový termín ústního jednání nenařizoval a ve věci rozhodl na základě důkazů zajištěných orgány PČR. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že mu nebylo umožněno účastnit se projednání věci. Z obsahu spisu vyplývá dle žalovaného, že žalobce byl řádně a včas předvolán k jednání. Bylo věcí jeho svobodného rozhodnutí, zda se jednání zúčastní osobně nebo v zastoupení anebo se ho nezúčastní. Nelze se dle správního orgánu I. stupně domáhat nařízení nového termínu jednání v případě, že omluva z jednání nebyla řádně odůvodněna, popř. nebyl prokázán důležitý důvod nepřítomnosti. Z obsahu předvolání k jednání vyplývá podle žalovaného, že žalobce byl vyrozuměn o tom, že před vydáním rozhodnutí při jednání bude seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Skutečnost, že se žalobce před vydáním rozhodnutí, ač řádně poučen, s podklady rozhodnutí neseznámil, nelze klást k tíži správního orgánu.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.r.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba není důvodná.

Podle § 74 odst. 1 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Žalobce v žalobě nesouhlasil s neakceptací jeho omluvy z jednání dne 6.8.2014 správními orgány.

Podle názoru soudu s ohledem na způsob a dobu omluvy zmocněnce žalobce těsně před jednáním bylo na žalobci, aby, pokud se chtěl jednání zúčastnit, si sám zjistil, že jeho omluva bude akceptována. V rozsudku čj. **9 As 90/2012-31** ze dne 1.8.2013 Nejvyšší správní soud (všechny rozsudky NSS jsou dostupné na www.nsssoud.cz) konstatoval, „že v souladu se zásadou *vigilantibus iura* bylo na stěžovateli, aby se u správního orgánu včas informoval o přijetí své omluvy. Byla-li tato omluva správnímu orgánu doručena méně než 24 hodin před plánovaným konáním ústního jednání, jdou případné obtíže se zjišťováním stanoviska správního orgánu k tíži stěžovatele.“

Na projednávanou kauzu lze podle soudu také aplikovat např. rozsudek NSS ze dne 21.2.2013 čj. **9 As 101/2012-60**, podle něhož „*uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá jistou součinnost jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá.*“

Na základě cit. úvah má krajský soud za to, že správní orgány správně omluvu zmocněnce žalobce nepovažovaly za náležitou. Soud se ztotožnil se správními orgány v závěru, že omluva zmocněnce žalobce nebyla řádně doložená co do důvodu, když byla dokládána pouze nečitelnou kopií rozhodnutí o pracovní neschopnosti, u které nebylo ani zřejmé, zda byla vystavena na jméno žalobce. K vydání rozhodnutí po projednání věci bez přítomnosti žalobce byly splněny podmínky ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. A to na základě skutečnosti, že omluva žalobce nebyla v souladu s výše cit. ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu včasná a řádná. Omluvu žalobce správní orgány posoudily na základě svého uvážení, které logickým a srozumitelným způsobem odůvodnily ve svých rozhodnutích.

Z výše shrnutého obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce byl v předvolání k jednání správním orgánem prvního stupně řádně poučen o nutnosti včasné a odůvodněné omluvy. Soud se ztotožnil se správními orgány v tom, že samotná ústní omluva prostřednictvím zástupce nebyla ani řádná, neboť jí nebyl doložen důležitý důvod. Za těchto okolností nelze uznat ani námitku porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu, tedy že by žalobci nebylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Jak totiž vyplývá z výše shrnutého obsahu správního spisu, také o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí v rámci jednání byl žalobce poučen již v předvolání k tomuto jednání.

Prvostupňové rozhodnutí je ve výroku rozhodnutí žalovaného označeno správně, neboť datem vydání se nerozumí dle správního řádu datum (vypracování) uvedené na rozhodnutí, nýbrž datum vypravení rozhodnutí určené razítkem na rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. února 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková